

Sygn. akt: I C 1798/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Gałuszka
Protokolant:	Monika Bożek

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2018 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. O. i W. O.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. **zasądza** od strony pozwanej (...) S.A.

w W. solidarnie na rzecz powódki A. O. (PESEL (...)) i powoda W. O. (PESEL (...)) **kwotę 2.750,00 zł** (słownie: dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,

II. **zasądza** od strony pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 1.889,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 900,00 zł (słownie: dziewięćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. **nakazuje** ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Krośnie kwotę 25,47 zł (słownie: dwadzieścia pięć złotych 47/200) tytułem uzupełnienia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt I C 1798/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 marca 2018 roku

Powodowie A. O. oraz W. O. wnieśli o solidarne zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na ich rzecz kwoty 2 750,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 lipca 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie solidarnie na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, że w dniu 02.06.2016 r. A. O. jadąc samochodem będącym ich współwłasnością, na drodze łączącej miejscowość D. z D., w miejscowości B., wpadła w poślizg po najechaniu na znajdującą się na jezdni plamę oleju. Plama oleju znalazła się na drodze po wycieku z samochodu kierowanego przez K. T., który z tego powodu został przez Policję ukarany mandatem karnym. Na skutek zgłoszenia szkody u pozwanego nastąpiło wyliczenie szkody w pojeździe – na zasadzie szkody całkowitej – wysokość odszkodowania powinna wynieść 2 750,00 zł. Ubezpieczyciel odmówił jednak wypłaty odszkodowania podając, że powódka kierując pojazdem m-ki V.

(...) naruszyła przepis art. 3 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, nie zachowując ostrożności. Z takim stanowiskiem ubezpieczyciela nie zgodzili się powodowie podając, że A. O. jechała z przepisową prędkością, jezdnia była mokra nie tylko od znajdującej się na niej plamy oleju, lecz także od występujących w tym dniu opadów atmosferycznych; powódka nie miała możliwości dostrzeżenia plamy na jezdni.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, który Sąd Rejonowy w Krośnie wydał w dniu 08 listopada 2016 r. sygn. akt I Nc 1853/16 uwzględniając żądanie pozwu w całości, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. (k. 31-35).

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że kwestionuje roszczenie powodów co do zasady. Wskazał, że przeprowadzone postępowanie likwidacyjne, podczas którego dokonano oględzin pojazdu powodów oraz oględzin miejsca zdarzenia w pełni potwierdzają zasadność decyzji odmownej w przedmiocie wypłaty odszkodowania. Ubezpieczyciel stanął na stanowisku, że powódka kierując w dniu 02 czerwca 2016 roku pojazdem V. (...) nr rej. (...) nie zachowała należytej staranności podczas jazdy na łuku drogi naruszając tym samym art. 3 ust. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, w następstwie czego nie zauważyła rozlanej plamy oleju na jezdni, wpadła w poślizg i doprowadziła do powstania przedmiotowej szkody. W ocenie pozwanej powódka ponosi wyłączną winę za powstanie przedmiotowej szkody. Ewentualnie, pozwana wskazuje, że zachowanie powódki przyczyniło się do jej powstania w znacznym stopniu.

Sąd ustalił, co następuje:

Powodowie W. O. oraz A. O. są współwłaścicielami samochodu V. (...) nr rej (...). W dniu 02 czerwca 2016 roku, powódka A. O. jechała w/w pojazdem drogą relacji D. –D..

Przed powódką samochodem dostawczym marki M. (...) nr rej. (...) jechał K. T.. Samochód ten był własnością firmy (...)j. Pojazd ten był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W.. W pewnym momencie K. T. zorientował się, że w jego pojeździe doszło do awarii silnika i zjechał na pobocze. Okazało się, że z silnika wyciekał olej. K. T. zadzwonił po pomoc drogową, gdyż samochód nie nadawał się do dalszej jazdy. Gdy K. T. stał na poboczu, podjechali do niego funkcjonariusze Policji i poinformowali go, że około 100 metrów wcześniej doszło do wypadku na skutek wycieku paliwa. K. T. poinformował policjantów, że w kierowanym przez niego pojeździe doszło do awarii, w następstwie czego z silnika samochodu wyciekł olej; gdy tylko usterkę zauważył to zatrzymał pojazd. K. T. otrzymał mandat, który przyjął.

W miejscowości B. około godziny 18:45 powódka najechała na plamę oleju, która wyciekła z samochodu kierowanego przez K. T.. Poszkodowana jechała z dopuszczalną prędkością, w tym miejscu obowiązywało ograniczenie prędkości do 60 km/h. Jechanie z większą prędkością uniemożliwiałoby także ukształtowanie drogi – powódka jechała po dość ostrym łuku. Z tego też powodu droga przed A. O. nie była w całości widoczna, widoczność ograniczały również rosnące na poboczu krzaki oraz wysoki chodnik. W chwili wypadku padała mżawka, panowały trudne warunki atmosferyczne, jezdnia była śliska. Powódka nie zauważyła na mokrej nawierzchni plamy oleju i na nią najechała. W wyniku najechania na olej, prowadzony przez poszkodowaną pojazd utracił przyczepność, wypadł z drogi, kilka razy dachował i wpadł do rowu. Samochód własności powodów uległ całkowitemu zniszczeniu, powódka nie doznała poważniejszych obrażeń ciała. Na miejsce zdarzenia przyjechała Policja oraz Straż Pożarna. Powódce została udzielona pomoc, a służby zajęły się usuwaniem z nawierzchni drogi znajdującej się tam plamy, której rozmiary były znaczne – znajdowała się ona na jezdni na długości około 700 metrów.

Do funkcjonariusza Policji S. S. po zdarzeniu podeszła mieszkanka sąsiadującego z drogą domu i powiedziała, że sama z uwagi na śliską powierzchnię miała problem ze zjechaniem z drogi na swoją posesję. Wszyscy obecni na miejscu policjanci i strażacy, z powodu tego, że droga była bardzo śliska, nie mogli utrzymać się na nogach. Funkcjonariusze Policji z KPP w Brzozowi ustalili, że ujawniona na jedni plama oleju znalazła się tam na skutek wycieku z samochodu kierowanego przez K. T..

Powodowie zgłosili szkodę stronie pozwanej, została zarejestrowana w dniu 06 czerwca 2016 roku, szkodzie został nadany numer (...). Strona pozwana wyliczyła szkodę w samochodzie powodów na kwotę 2 750,00 zł. Jednak pismem z dnia 01 lipca 2016 r. powodowie zostali poinformowani przez ubezpieczyciela, że zgłoszenie szkody i domaganie się przez nich odszkodowania za zniszczony samochód zakończyło się decyzją odmowną. Jako powód ubezpieczyciel wskazał, że kierująca samochodem A. O. nie zastosowała się do przepisu art. 3 ust. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym, uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są zobowiązane zachować ostrożność, w tym wnikliwie obserwować przedpole jazdy.

Powodowie wnieśli odwołanie od decyzji ubezpieczyciela, który po ponownej analizie akt szkodowych podtrzymał wcześniejszą decyzję. Jako powód odmowy pozwany tym razem wskazał, że przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie wykazało związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy ruchem pojazdu (wycieku oleju) pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), a uszkodzeniem samochodu własności powodów.

W notatce policyjnej z miejsca zdarzenia w uwagach wpisano adnotację, że z samochodu kierowanego przez K. T. nastąpił wyciek oleju silnikowego na jezdnię, w wyniku czego pojazd V. (...) nr rej. (...) dachował. Przyczyna zaistnienia kolizji została wskazana jako inna (niż np. niedostosowanie prędkości do panujących warunków, doprowadzenie do poślizgu pojazdu itd.).

W dniu 21 czerwca 2016 roku K. T. złożył oświadczenie, w którym zaznaczył, że w dniu 02 czerwca 2016 r. w kierowanym przez niego pojeździe marki M. w miejscowości G. doszło do wycieku oleju.

Biegły jako przyczynę zdarzenia z dnia 02 czerwca 2016 r. (k. 93/2) z dużym prawdopodobieństwem, graniczącym z pewnością wskazał zaleganie substancji powodującej istotne zmniejszenie przyczepności kół jezdnych do nawierzchni jezdni, które doprowadziło do niekontrolowanego poślizgu kierowanego przez A. O. pojazdu oraz przemieszczenia poza jezdnię, co w konsekwencji doprowadziło do powstania szkody. Z punktu widzenia zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego nie można w tym przypadku zarzucić kierującej lekkomyślności lub niedbalstwa w sztuce kierowania pojazdem. Zdaniem biegłego związek przyczynowo skutkowy pomiędzy wydostaniem się na jezdnię substancji olejowej z kierowanego przez K. T. uszkodzonego pojazdu, a faktem zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę w pojeździe V. (...) nr rej. (...) występuje.

/dowód: zeznania świadka świadka K. T. – k. – 59-60; zeznania świadka S. S. – k. 73/2-74; pismo skierowane do A. O. z dnia 30 stycznia 2017 r. przez Komendanta Powiatowego (...) w B. – k. 49; dokumentacja szkodowa na płycie CD – k. 43; załączniki do pozwu – k. 5-17; zeznania świadka G. Z. – k. 74/2-75; zeznania świadka M. C. – k. 79/2; opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych S. G. – k. 89-93; zeznania powódki A. O. – k. 108/2-109/

Dowody z dokumentów nie budzą żadnych zastrzeżeń co do ich rzetelności i wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony, dlatego Sąd dał im wiarę w całości.

Sąd w całości dał wiarę opinii biegłego S. G. (k. 89-93), gdyż jest spójna, odpowiada na wszystkie postawione pytania, została sporządzona przez właściwego specjalistę oraz odpowiada na wszystkie postawione pytania.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków M. C., G. Z., S. S., K. T., gdyż są spójne logiczne, uzupełniają się wzajemnie oraz z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego. Z tego też powodu Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki A. O..

Sąd zważył , co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Podstawa prawna odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 02 czerwca 2016 r. wynika z umowy zawartej przez strony niniejszego postępowania. Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego

nie uwzględniła roszczeń zgłoszonych przez powodów, nie kwestionując swojej odpowiedzialności gwarancyjnej za powstałą szkodę, lecz uznając, że to kierująca pojazdem marki V. (...) powódka A. O. ponosi odpowiedzialność za powstanie szkody w należącej do niej pojeździe. W związku z tym szersze rozważania w tym zakresie są zbędne. Wypada jedynie przypomnieć, że zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony, zaś uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest pomiędzy stronami niesporny co do tego, że powódka jadąc samochodem marki V. (...) najechała na palmę oleju, która znajdowała się na drodze w miejscowości B.. Wyciek nastąpił w wyniku awarii silnika samochodu kierowanego przez K. T., samochód marki M. (...) był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Strona pozwana uznała, że to powódka, nie zachowując należytej ostrożności, naruszając tym samym przepis art. 3 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, była sprawcą szkody w należącej do niej pojeździe, a co najmniej do powstania jej się przyczyniła. Spór dotyczył także ustalenia winy i odpowiedzialności kierującego pojazdem, z którego nastąpił wyciek – w toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wskazał, że nie ma związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy ruchem pojazdu M. (...) (wyciekiem paliwa) a zaistnieniem szkody w pojeździe A. O..

Podstawą roszczenia dochodzonego przez stronę powodową jest przepis art. 436 § 1 kpc., zgodnie z którym odpowiedzialność przewidzianą w artykule poprzedzającym ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody; jednakże gdy posiadacz samoistny oddał środek komunikacji w posiadanie zależne, odpowiedzialność ponosi posiadacz zależny. Natomiast przepis art. 435 § 1 kc. stanowi, że prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.), ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Jest to odpowiedzialność oparta na zasadzie ryzyka, którą uchylają jedynie przesłanki egzoneracyjne: siła wyższa, wyłączna wina poszkodowanego lub wyłączna wina osoby trzeciej.

Wyciek oleju nastąpił w czasie ruchu pojazdu będącego mechanicznym środkiem komunikacji poruszonym za pomocą sił przyrody. W omawianym przypadku nie zachodzi żadna z w/w okoliczności powodujących ustawowe wyłączenie odpowiedzialności. Z uwagi na fakt, że jest to odpowiedzialność oparta na zasadzie ryzyka, nie zachodzi konieczność ustalania winy po stronie kierującej pojazdem marki V. (...).

Poszkodowany musi udowodnić natomiast istnienie związku przyczynowego między szkodą a ruchem pojazdu. W ocenie Sądu istnienie tego związku nie budzi żadnych wątpliwości. Plama oleju niewątpliwie znajdowała się w chwili wypadku na jezdni, powódka na płamę najechała, straciła panowanie nad pojazdem i wjechała do rowu, w następstwie czego całkowitemu zniszczeniu uległ pojazd m-ki V. (...). Plama oleju sprawiła, że powierzchnia drogi była śliska (zeznania powódki oraz wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków).

Z opinii biegłego ds. rekonstrukcji wypadków drogowych S. G. (k. 89-93) wynika, że przyczyną zdarzenia z dnia 02 czerwca 2016 r. (k. 93/2) z dużym prawdopodobieństwem, graniczącym z pewnością było zaleganie substancji powodującej istotne zmniejszenie przyczepności kół jezdnych do nawierzchni jezdni, które doprowadziło do niekontrolowanego poślizgu kierowanego przez A. O. pojazdu oraz przemieszczenia poza jezdnię, co w konsekwencji doprowadziło do powstania szkody. Zdaniem biegłego związek przyczynowo skutkowy pomiędzy wydostaniem się na jezdnię substancji olejowej z kierowanego przez K. T. uszkodzonego pojazdu, a faktem zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę w pojeździe V. (...) nr rej. (...) występuje.

Dochodzona przez powodów kwota nie była sporna pomiędzy stronami. Ubezpieczyciel wycenił szkodę na kwotę 2 750,00 zł. i takiej kwoty w niniejszym postępowaniu dochodzili A. i W. O.. Z uwagi na fakt, że powodowie byli

współwłaścicielami zniszczonego w wyniku zdarzenia z dnia 02 czerwca 2016 roku pojazdu, dochodzona wierzytelność została zasądzona na ich rzecz solidarnie. Wobec powyższego w pkt I wyroku Sąd zasądził na rzecz powodów solidarnie od strony pozwanej kwotę 2 750,00 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 02 lipca 2016 roku.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jak stanowi art. 455 k.c., w przypadku zobowiązań bezterminowych, dłużnik popada w zwłokę po wezwaniu go do spełnienia świadczenia przez wierzyciela. Reguła wynikająca z art. 455 k.c. ulega jednak modyfikacji w odniesieniu do świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ubezpieczyciel jest zobowiązany spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Decyzja odmowna ubezpieczyciela zapadła w dniu 01 lipca 2016 r. i od dnia następnego od tej daty należą się powodom odsetki (pkt II wyroku).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. Powodowie wygrali proces w całości, więc od strony pozwanej należą im się również w całości koszty postępowania.

Powodowie ponieśli następujące koszty: opłata od pozwu 138,00 zł., zaliczka na poczet opinii biegłego w wysokości 800,00 zł. koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa 951,00 zł., co łącznie daje kwotę 1 889,00 zł. i taką kwotę na rzecz powodów od pozwanego Sąd zasądził w pkt II wyroku.

Powodowie uiszcili zaliczkę na poczet opinii biegłego w kwocie 800,00 zł. Z uwagi na wynik postępowania, kosztami opinii biegłego w wysokości 825,47 zł. została w całości obciążona strona pozwana. Z uwagi na powyższe w pkt III wyroku Sąd nakazał Kasie Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 25,47 zł. tytułem uzupełnienia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...)